

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Senyor David de Miguel. No vol rèplica.

Interpel·lació al Consell sobre la política general del Consell en relació amb la conveniència d'incloure clàusules socials en els contractes públics, que formula el diputat senyor David Torres García (GP Podemos-Podem) (RE número 5.698, BOC número 37)

El senyor president:

Per tant, senyories, passariem al següent punt de l'ordre del dia, que és el punt 9, que és la interpel·lació al Consell sobre política general, que formula el diputat David Torres, en nom del Grup Parlamentari Podemos-Podem, sobre la conveniència d'incloure clàusules socials en els contractes públics.

Per a la seua defensa, per a la posició de la seua interpel·lació, té huit minuts.

Quan vosté vullga.

El senyor Torres García:

Gràcies, president.

Gràcies, senyories, als poquets i poquetes queden ja. (Rient)

La veritat és que ja vaig acostumat-me a tancar els dimecres amb les interpel·lacions. (Rialles) Jo crec que qualsevol dia podríem habilitar la cafeteria, i ja la fem allí en un ambient més... (rient) més distés, perquè, bé, ja...

El senyor president:

Senyor David, si vosté ho fa bé, jo crec que l'aplaudirem tots. (Veus i rialles)

El senyor Torres García:

Molt bé. Moltes gràcies.

Bé, vaig al tema. Els agraiïc, ja ho he dit, que es queden.

Com saben, no és la primera vegada que des del Grup Parlamentari Podem portem el tema de les clàusules socials a aquesta cambra. I el portem perquè ens agrada insistir sobre aquest tema, que considerem que és un tema important i que, a més, suposa un canvi de paradigma en el que és la contractació pública, ja que les clàusules socials, senyor conseller, –que li dirigisc a vosté la interpel·lació– suposen una eina rendible econòmicament i socialment, tant per a les administracions públiques com per a les mateixes empreses, que generen un valor afegit i, el més important, per a les persones, que, com ja saben, jo crec que tots coincidim que tots estem ací per a rescatar les persones.

Com deia, la seua utilització suposa un canvi de paradigma de les polítiques socials, però sobretot de la noció de contracte o subvenció (*inintel·ligible*) ... fixada com a contraprestació recíproca equivalent, valorada principalment en termes econòmics.

I parlem d'incloure, quan parlem de clàusules socials, d'incloure certs criteris als processos de contractació i subvencions públiques, segons els quals s'incorporen ambdós aspectes de política social, com a requisit previ per a la contractació, mitjançant els criteris d'admissió, però també elements de valoració, mitjançant els criteris de puntuació, o l'obligació, mitjançant els criteris d'exigència i d'execució, no sols per al desempat, com ja ens ha anunciat el conseller d'hisenda que volen incloure-ho per als contractes amb les entitats financeres, sinó que podem parlar tant en l'execució, en la valoració, en altres aspectes a l'hora de fer els plecs de condicions.

Es tracta, per tant, d'incloure dintre de l'actuació administrativa la utilització de criteris de natura no econòmica com per exemple poden ser criteris ètics, socials, ambientals, de promoció de la igualtat, de qualitat en el treball, de comerç just i també, evidentment, de comerç de proximitat.

I parlem de clàusules que troben el seu lloc i encaixen dintre de l'ordenament jurídic nostre i que, per tant, són un instrument totalment vàlid per a desenvolupar polítiques transversals com són el foment del treball, la lluita contra el canvi climàtic, la inserció o, per exemple, la igualtat, i troben lloc tant a la Constitució en diferents articles com, per exemple, l'article 40 quan estableix que els poders públics promouran el progrés social i econòmic i per la distribució de la renda personal més equitativa, de manera especial realitzarà una política orientada a la plena ocupació però ho trobem també a lleis específiques com per exemple és la Llei orgànica 3/2007 per a la igualtat dels homes i les dones que fa referència a la possibilitat d'establir als plecs de condicions clàusules socials en els seus articles 34 i 35.

També en l'ordenament jurídic de la mateixa Unió Europea en diversos dictàmens però, sobretot ja en el dictamen del 29 de maig de 1997, sobre contractació pública on indica que una política europea en matèria de contractes públics d'obres deuria reforçar el concepte de millor oferta o econòmicament més avantatjosa ja que el criteri del preu no és l'únic determinant.

No anem a fer un repàs legislatiu de tota la legislació en matèria de contractació pública. Són només xicotets exemples que he vullgut donar. Només recalcar que és cert que a la Comunitat Valenciana no tenim una llei pròpia de contractació, per la qual cosa és d'aplicació, com vostés ja saben, sobretot en esta cambra que n'hi han tants juristes, és d'aplicació

subsidiària la legislació estatal i comunitària. I és cert que la legislació actual no imposa en la contractació de subvencions públiques l'exigència social però tampoc la prohibeix i permet desenvolupar una política amb caràcter social a les administracions públiques valencianes que així ho vullguen.

Quant als beneficis crec que tots i totes les que estem ací els compartim. Parlem d'intervenció social, que atorgaria prioritat a les entitats que compleixen uns requisits socials, ambientals, d'igualtat. És, a més, un instrument per fomentar l'economia social, la responsabilitat social a les empreses, fomentar la igualtat, la inserció, potser foment de l'economia social, de l'economia local i del desenvolupament territorial, i ho fem amb un marc d'integració de l'activitat privada en el desenvolupament econòmic i social del nostre territori. És una peça fonamental d'un nou model econòmic que tantes vegades hem parlat en aquesta cambra i és fonamental d'un nou model econòmic com tots i totes, que sé que el tots i totes és part fonamental de la filosofia del nostre conseller de sectors productius, participen i cooperen en el desenvolupament de la nostra comunitat.

I, miren, és un instrument que si vegem el volum de la contractació pública que a la mitjana europea que és on considere que tots volem tendir, suposa l'adquisició de béns i serveis entre un 12 i un 15%, que suposa uns dos mil euros per habitant i any. Per tant, és lògic pensar que les administracions públiques tenen un instrument potent de recolzament i foment de manera transversal de les seves polítiques públiques.

Però, per desgràcia, encara seguim aplicant criteris purament tècnics i econòmics i, a més a més d'aplicar els principis de lliure concurrència i publicitat sense tenir en compte altres principis més importants de caràcter ètic i social.

Un exemple molt clar podria ser, per exemple, que la Generalitat valenciana al licitar la construcció d'un centre especial de treball i en la mateixa licitació no ficar en els plecs de condicions que es compliren els requisits que vol aconseguir en la construcció d'eixe centre de treball. Són incoherències que ens trobem tots els dies en totes les licitacions que fins ara s'han anat fent i que és cert que en el Consell ja hem vist algun canvi en este sentit.

I diguem que entenem i compartim els beneficis d'aplicar les clàusules socials, perquè són moltes les vegades que hem sentit, tant a la vicepresidenta com des de la mateixa conselleria de transparència, com des de la conselleria de sectors productius i hui també des de la conselleria d'hisenda, parlar sobre els beneficis de les clàusules socials i que ens costa que hi ha certa sensibilitat en aquest aspecte en concret.

De fet, ens pareixen positives també les jornades que varen fer sobre economia social i administració local dedicades a les clàusules socials i que organitzaren diverses direccions generals de La Generalitat. I ens pareix positiu l'anunci del conseller de transparència de tindre abans de l'estiu el primer esborrany de la llei de responsabilitat social.

I, per tant, ens agradaria saber quin és el full de ruta de la conselleria quant a l'adopció de les clàusules socials en la contractació pública de l'administració de la Generalitat valenciana i si aquestes formaran part d'aquesta llei de responsabilitat social i quin són els principals aspectes que pretenen recollir quant a l'aplicació d'aquestes.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputat.

Honorable conseller per a contestar a la interpel·lació té vosté la paraula. Quan vullga.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Gràcies, senyor president.

Señoría, comparto su admiración porque todavía quede gente escuchándonos. Ciertamente el tema es muy importante, pero reconocerá que apasionante, apasionante no es. En cualquier caso, teniendo en cuenta que es miércoles de ceniza, admitamos que permanecer en este debate es asumir una penitencia en grado heroico. (*Aplaudiments*)

La respuesta que voy a dar y no por responder a los piropos que me prodigaba hace un momento, que solo prueban el buen entendimiento en el Consell, es también complementaria de la respuesta que daba el *conseller d'hisenda* hace un momento.

El impulso de la cultura y de la responsabilidad social en la Comunidad Valenciana forma parte del programa del gobierno del Consell. El propio *president* en su discurso de investidura aludía a ello incluyéndolo en el rescate de las personas como primera prioridad. Eso debe orientar todas nuestras políticas transversalmente y, al mismo tiempo, definir un modelo de administración pública que en este momento hay que reconocer que queremos, pero que todavía vamos a necesitar bastante tiempo para poderlo desarrollar.

Esa es la razón de la existencia de una *conselleria* que entre sus competencias está la de la responsabilidad social y de una dirección general dedicada a trabajar en esa materia. Se trata, en definitiva, de atender o tratar de atender o contribuir de atender a una demanda socialmente creciente y básica. Considerar la ganancia legítima a la luz de criterios distintos de los meramente económicos.

En definitiva, también confluye, aparte de los artículos que acertadamente, a mi modo de ver, recordaba su señoría sobre nuestra Constitución, con la misma definición del estado social que hace esa Constitución y que se verifica en su artículo 9 cuando desarrolla valores como la justicia o la igualdad de ese artículo 9 que mandata todos los poderes públicos, también lógicamente los autonómicos, para promover las dificultades o los obstáculos que hacen que la igualdad sea real y efectiva.

En este sentido, la actuación de nuestro departamento se ha venido vertebrando y se va a seguir vertebrando entorno a dos ejes. El primero es la inclusión de cláusulas de carácter social en contratos, subvenciones y ayudas que gestiona La Generalitat y su sector público. Y, en segundo lugar, la difusión de una cultura de la responsabilidad social en toda la comunidad, adoptando medidas que incentiven su

implantación tanto en el resto de sectores públicos como en los privados.

Por lo que respecta a la inclusión de cláusulas de responsabilidad social en los contratos públicos que celebren los órganos de La Generalitat partimos de una situación peculiar desde el punto de vista jurídico y político. Se asemeja esa situación a la que nos hemos encontrado en otros ámbitos, como en la transparencia y la participación.

El anterior gobierno, después de muchos años de no abordar el asunto, decidió actuar al final de la pasada legislatura mediante la aprobación de un acuerdo del Consell de una fecha tan avanzada, en postrimerías, de 27 de marzo de 2015, es decir que tuvo a bien legar una declaración de intenciones para que fuera observada y respetada en un futuro que presumía ya no era el suyo. Y de paso se administraba otra mano de presunto barniz progresista a una acción de gobierno, que me permitirán que diga bastante deslucida, por no ser hiriente en jornadas de luto.

Pero es que, además, se aprobaba un acuerdo que hace referencia solo a cláusulas de carácter social entre comillas, dejando fuera todos los demás ámbitos que configura la responsabilidad social, medioambientales, culturales, financieros, etcétera.

En cualquier caso, ahora no se trata de declarar la buena voluntad, ya no estamos en ese momento después de veinte años, nada menos, de desarrollo normativo europeo sobre todo con la directiva 2014/24, sobre contratación pública, que insta a los estados miembros a adoptar medidas que garanticen el cumplimiento de obligaciones de responsabilidad social.

Es, por lo tanto, el momento de actuar, de hacer que la inclusión de esas cláusulas medioambientales, sociales, laborales o que favorezcan la igualdad, pasen a formar parte de la actuación ordinaria de La Generalitat, que no sea algo, en definitiva, extraordinario y, a través de ello, de una nueva normalidad, de una modernización de las relaciones entre el poder político y la sociedad civil.

Ese es nuestro... ¿Sería posible que hubiera un poco más de silencio?

El señor president:

Sí, té vosté raó.

Senyories, ja sé que són hores un poc intempestives, però demanaria una miqueta de silenci perquè l'honorable conseller pugua contestar la interpel·lació.

El señor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Moltes gràcies.

Este es nuestro objetivo y en esto se orienta la realización de un plan de trabajo que estamos desarrollando. Estamos en una fase previa de diagnóstico, por lo cual estamos desarrollando un amplio programa de reuniones con ayuntamientos,

universidades, asociaciones de consumidores, cooperativistas, fundaciones de diverso tipo, empresarios, sindicatos, colegios profesionales y ONG. Lo que nos ha permitido hacer una idea ajustada de la situación en la Comunidad Valenciana.

Hemos asistido a más de una treintena de reuniones, actos, jornadas. Podemos decir que hemos conseguido en todos ellos ser un actor reconocido, cuando antes La Generalitat no existía en estos foros.

Hemos realizado consultas pertinentes con los centros directivos de La Generalitat que ejercen competencias convergentes en la materia, singularmente con la Dirección General de Planificación, Ordenación, Evaluación y Calidad y la Dirección General de Economía, Emprendimiento y Cooperativismo.

El pasado 28 de enero se celebró una reunión de directores generales de todas las *consellerias* con el fin de crear un grupo técnico de trabajo que elabore el catálogo deseable de cláusulas posibles.

Como punto de partida entendemos que son cláusulas de responsabilidad social las que comportan un compromiso más allá del estricto cumplimiento de las normas laborales, sociales o sectoriales, no puede entenderse una cláusula de responsabilidad el cumplir una ley vigente, tales como: las que fomentan el empleo de personas en situación de riesgo o que ya hayan caído en la exclusión social; las que promuevan la inserción laboral de personas con discapacidad; las que procuran la estabilidad en el empleo; las dirigidas a hacer efectiva la igualdad entre mujeres y hombres; las que suponen requerimientos ambientales de eficiencia energética, uso de productos reutilizables y de energías renovables, reducción de emisiones o adecuada gestión de residuos; las que promueven el comercio justo; las que fomenten la cultura, la formación y el uso social del valenciano.

Y todo ello debe concretarse en la definición de cómo se incorporan a los contratos públicos de La Generalitat. Será esa comisión la que empiece por determinarlo, porque algunas cosas podrán hacerse a través de diversos instrumentos normativos de rango inferior antes de que exista la ley para no esperar a esa ley y, al mismo tiempo, ya tendremos una base sólida que incorporar a la norma legislativa.

Será, por lo tanto, nuestra *conselleria* la que coordinará e impulsará su aplicación en la administración de La Generalitat en su sector público, aunque lógicamente en colaboración de todos los departamentos, teniendo siempre en cuenta que estamos hablando de un catálogo de cláusulas abierto que podrá admitir modulaciones, las modulaciones pertinentes, dentro de este espíritu en las diferentes tipologías contractuales o en caso de subvenciones o ayudas.

Pero no debemos obviar que el trabajo para implantar la cultura de responsabilidad no se circunscribe a estas cuestiones, implica una labor de promoción entre el tejido empresarial en su conjunto. Y, por ello, hemos mantenido numerosos y mantenemos de manera inminente en unas jornadas con Cierval con los diversos grupos de interés empresariales para transmitir a empresarios y directivos la conveniencia de avanzar de acuerdo con estos criterios. En todos los casos hemos encontrado respeto, atención y un gran espíritu colaborativo.

Queremos mostrar caminos para avanzar en la asunción progresiva de la responsabilidad social como un elemento

estratégico con la actividad de las empresas, no solo mediante la contratación pública sino también a través de acciones formativas e informativas que vayan incorporándose en estos grupos de la sociedad.

En definitiva, la política del Consell en cuanto a la inclusión de cláusulas sociales es de total compromiso con esa cultura que me parece que compartimos, señorita, de responsabilidad social. Ello se traducirá en un impulso decidido de las actuaciones necesarias para que La Generalitat sea uno de los principales protagonistas de ello no solo en nuestra comunidad sino también en el conjunto del estado.

Muchas gracias, señor presidente. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Senyor David Torres.

El senyor Torres García:

Gràcies, president.

Senyor conseller, estic d'acord amb vosté que no és un tema apassionant. De fet, hui un amic em preguntava: de quin tema *friki* vas a parlar hui? De les clàusules socials; però realment no és un tema *friki* és un tema molt important que, com deia en la meua exposició, és una eina per a desenvolupar polítiques transversals a través de les contractacions públiques i a més és una eina molt potent que a nivell autonòmic és cert que no hi ha moltes experiències, però sí que la gent que haurà treballat en el municipalisme coneix que hi ha una quantitat de guies i hi ha una experiència ja constatada en quina és la repercussió i el retorn de l'aplicació d'eixes clàusules socials.

És cert que reconeguem el treball intens, perquè a més jo he tingut l'oportunitat de parlar amb el director general de responsabilitat social, conec un poc el treball que estan fent. Però és cert que ja tenim un ordenament jurídic que permet que eixes clàusules socials es puguen començar a introduir. I entenem que les coses s'han de fer adequadament, però tenim experiències i a dia de hui encara veiem alguns plecs de condicions que arpleguen, diguem, el mateix que s'estava fent abans i que a dia de hui podríem ja incloure algunes clàusules socials que no necessiten tampoc de ningun desenvolupament normatiu perquè ja està desenvolupat.

A mode d'exemple en les diferents fases, en quatre de les fases en la contractació pública on més encaixen les clàusules socials és quan parlem de reserva de mercat. I ahí ja la disposició addicional sèptima de la Llei 30/2007, de contractes del sector públic, i la Directiva 2004/18 de la comissió europea ja estableix la possibilitat d'incloure clàusules socials. També pel que fa referència a la solvència tècnica també els articles 63 i 68 de la Llei 30/2007, de contractes del sector públic, permet que s'exigirà com a requisit de solvència tècnica la deguda experiència, coneixements i mitjans tècnics i humans en matèria d'inserció sociolaboral.

Quant als criteris d'adjudicació, conforme a l'article 134, de la Llei 30/2007 de contractes del sector públic, també parla que s'incorporarà al present contracte criteris d'adjudicació de criteris socials. I quant als criteris preferència també la mateixa Llei 30/2007 estableix en els plecs la preferència en l'adjudicació dels contractes per a determinades proposicions podran establir-se qüestions de caràcter social.

Per tant, ja tenim un marc jurídic que a dia de hui podem aplicar, que portem ja set mesos i que a les diferents conselleries en els plecs de condicions que s'estan fent per a les contractacions considerem que haurien de incloure ja part d'aquestes clàusules. Perquè cada dia que passa perdem una oportunitat perquè els diners que invertim en la Generalitat valenciana per a eixes contractacions públiques puguen revertir o puguen recolzar les polítiques socials, que és cert que aquest nou Consell està aplicant.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor David Torres.

Honorable conseller, per a acabar la sessió de hui. Li pertoca eixe honor.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Moltes gràcies, senyor president.

Tiene razón su señoría en indicar que existe normativa. Pero me reconocerá que esa normativa que usted cita es fraccionaria, a veces contradictoria.

La ausencia de una normativa clara en el marco estatal hace muy complicado avanzar en esto. Se ha sido muy poco audaz en la trasposición de la directiva. Y tampoco en los marcos autonómicos se ha desarrollado una legislación que nos pueda servir de guía o para, digamos, inspiración; prácticamente, solo contamos con la ley de Extremadura, que hemos acudido, nos hemos reunido, estamos estudiándola, pero que, probablemente, digamos, también tiene algunos agujeros.

Preferimos, en este sentido, más allá de algunas cosas que ya se están tratando de aplicar porque pueden parecer bastante sencillas, tener un poco de paciencia en aras de la seguridad jurídica y en aras de que construyamos un edificio normativo y práctico que no se atiende, digamos, al apresuramiento, sino que auténticamente dure.

Es una materia, en definitiva, nueva, nueva. Que la prisa no sea contradictoria con la calidad.

Durante la segunda quincena de este mes, van a comenzar los trabajos de la comisión que va a elaborar la guía de cláusulas de responsabilidad social, esta comisión básicamente formada por directores generales. Y esperamos tener un borrador de esa guía en el mes de mayo para consensuarse con los distintos órganos de la administración.

Es un tipo de norma que, por su innovación, podemos encontrarnos con, luego, un fenómeno típico en el funcionamiento de las administraciones públicas, y es que las resistencias prácticas acaben por derrotar a la buena voluntad normativa.

Generemos consensos en todas las administraciones. Y también, por cierto, como veremos luego, en otros sectores fuera de la administración.

En todo caso, con ese material, como usted mismo ya conoce, se va a configurar..., o debe ser la base de la futura ley de responsabilidad social, el rango normativo más alto de nuestro ordenamiento, más apropiado para asegurar que, de verdad, las cláusulas no se convierten en criterios de buena voluntad, sino que tienen el valor pleno de norma de obligado cumplimiento.

Por eso, nos hemos comprometido a presentar, en este período de sesiones antes del verano, un primer borrador para que ONG, empresarios, sindicatos, puedan, digamos, entrar a dialogar en base a ese texto, no ya en abstracto, sino concretando entorno a eso.

Esta, insisto, tiene que ser una ley especialmente dialogada en las administraciones públicas, con los sectores empresariales, con el tercer sector y con otros grupos sociales.

Será, por lo tanto, en el siguiente período de sesiones cuando esperamos estar en condiciones de traerla a esta cámara.

Lógicamente, el contenido de esa ley va a estar condicionado por el marco legal del estado de la Unión Europea. Pero es la intención de nuestra *conselleria* que la norma se centre en cláusulas legales de contratación, incluyendo tanto las convocatorias de ayudas para la compra de productos y servicios, las que incluyan posibles beneficios para empresas privadas que actúen de una manera socialmente responsable.

Entendemos que, en la medida de lo posible, debemos generar un marco que sea lo menos coactivo posible. Cuantas menos sanciones e imposiciones haya, mejor. Cuantas más medidas de estímulo positivo que sean negociables y abiertas, mejor.

Tiempo habrá, si acaso, cuando esa cultura haya crecido, para ir a unas normas que sean de más obligado cumplimiento para el sector privado.

Desde luego, no será suficiente con esa norma. Es necesaria la actividad, difusión e incentivación, dando a conocer las buenas prácticas que ya se realizan en las empresas valencianas, realizando los foros y encuentros que promuevan la cultura de la responsabilidad social, sensibilizando a través de todos los medios posibles a los grupos implicados y, en definitiva, llevando también campañas al conjunto de la población, comenzando por la promoción de asuntos muy importantes, como el comercio justo y el consumo responsable, también con asociaciones de consumidores y usuarios.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, honorable conseller.

Senyories, jo crec que nos mereixem una felicitació tots els qui estem aquí.

I demà ens tornarem a trobar, a les deu del matí.

Es suspén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 20 hores i 38 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alcón Soler, Eva
 Almería Serrano, José Francisco
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Andrés Sanchis, Concha
 Argüeso Torres, Emilio
 Arqués Cortés, Vicent
 Bachero Traver, Belén
 Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Bernal Talavera, María
 Bertomeu Vallés, Antoni
 Betoret Coll, Vicente
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Briet Seguí, Rafael Francisco
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Campello Moreno, Marian
 Calpe Saera, José Ramón
 Casanova Claramonte, Vicente
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Pastor, David
 Ciscar Bolufer, José
 Climent González, Rafael
 De Miguel Martínez, David
 Díaz González, Elisa
 Domínguez Pérez, Miquel
 Escrig Monzó, María Sabina
 Estañ García, Antonio
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferrer San Segundo, María José
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Gallén Peris, Marta
 García González, Rosa María
 García Jiménez, María José
 García Latorre, Francisco Javier
 García Muñoz, Teresa
 García Salvador, Alberto
 García i Tomàs, Víctor
 Garrigues Francés, María Blanca
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Geffner Sclarsky, Daniel
 González Delgado, Fernando

Hernández Sánchez, Noelia
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Jiménez Doménech, César
 Juan i Huguet, Jordi
 Marcos Puig, Verónica
 Marí Malonda, Alexis Frederic
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzà Ibáñez, Vicent
 Mata Gómez, Manuel
 Meco Tébar, Fabiola
 Mínguez Corral, Sandra
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Mulet Taló, Miguel Ángel
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, José Ramón
 Navarro Caballero, Juan de Dios
 Navarro Casillas, Isaura
 Oltra Jarque, Mònica
 Ortega Requena, Maria Josep
 Ortiz Vilella, Eva
 Pallarès Piquer, Marc

Parra Almiñana, María Teresa
 Pastor Llorens, Fernando
 Peremarch Palomares, Covadonga
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Ponce Guardiola, Juan
 Quiñonero Hernández, Llum
 Rodríguez Armigen, Cristina
 Rojo Sánchez, Domingo
 Salas Maldonado, José
 Salvador Rubert, María José
 Sánchez Zamora, María del Carmen
 Santamaría Ruiz, Luis
 Serna Serrano, Toñi
 Soler Beneyto, Víctor
 Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
 Subiela Chico, Antonio
 Tirado Museros, Clara
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres García, David
 Ventura Campos, Mercedes
 Woodward Poch, Antonio Joaquín
 Yáñez Motos, María Remedio
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983